

РЕШЕНИЕ

№ 2754

Пазарджик, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Пазарджик - V състав, в съдебно заседание на дванадесети юни две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

СЪДИЯ: ГЕОРГИ ВИДЕВ

При секретар РАДОСЛАВА МАНОВА като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИ ВИДЕВ административно дело № 20247150700316 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 40-41 от Закона за достъп до обществена информация.

Делото е образувано по жалба на Сдружение „Синдикат на служителите на затворите в България“, ЕИК 175676826, против отказ на главния директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ да се произнесе по т. 2, изр. 2 от подаденото от жалбоподателя Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г. за достъп до обществена информация, като посочи за периода от 01.08.2019 г. до 25.09.2023 г. сигнатурите на съдебните решения, постановени от съдебните инстанции (първа и втора), по които окончателно са потвърдени наказателни постановления (издадени от директора на АДФИ, с които персонално в качеството на публичен възложител на И. Й. - главен директор на ГДИН са наложени административни наказания - "глоби"). По този начин формулиран оспореният административен акт безспорно представлява мълчалив отказ на главния директор на ГДИН за произнасяне по т. 2, изр. 3 от заявлението на жалбоподателя, независимо, че оспорващия в жалбата си и впоследствие (в проведеното на 12.06.2024 г. съдебно заседание) при направеното от процесуалния му представител уточнение на оспорването не е посочил думата "мълчалив".

Жалбоподателят моли да бъде отменен оспореният мълчалив отказ и ответникът да бъде задължен да предостави достъп до поисканата обществена

информация в определен от съда срок. Сочи доводи за незаконосъобразността на постановения мълчалив отказ. Поддържа жалбата и чрез процесуалния си представител в проведените съдебни заседания.

Ответникът - главният директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ оспорва жалбата чрез процесуалния си представител в проведените заседания и в представени писмени бележки. Излага съображения за нейната недопустимост и алтернативно за неоснователността ѝ.

Жалбата е допустима като подадена от заинтересован заявител на обществена информация по част от заявлението, на когото административният орган не се е произнесъл. Неоснователно е възражението на ответника за просрочие на жалбата. На съда е служебно известно от адм. д. № 1071/2023 г., че с решението по делото преписката по Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г. на жалбоподателя за достъп до обществена информация е изпратена и получена на ответника на 30.01.2024 г. Следователно от тази дата е текъл срокът за произнасяне на ответника по заявлението на жалбоподателя. Независимо, че ответникът се е произнесъл частично по заявлението с Решение № Л-697 / 13.02.2024 г., по отношение на т. 2, изр. 2 от заявлението, той не се е произнесъл в законоустановения 14-дневен срок и съответно на 13.02.2024 г. (в края на деня) е формирал оспорения мълчалив отказ. Настоящата жалба е подадена на 01.03.2024 г. (по пощата), т.е. в рамките на едномесечния срок за обжалване на мълчалив отказ, предвиден в чл. 149, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г. на жалбоподателя за достъп до обществена информация първоначално е постановен изричен отказ с Решение № 4219 / 06.10.2023 г. на главния директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“. По подадена от оспорващия жалба против това решение, Административен съд - Пазарджик с Решение № 383/30.01.2024 г., постановено по адм. д. № 1071/2023 г. го е отменил и е изпратил преписката на ответника за ново произнасяне със задължителното указание "да се произнесе мотивирано по всеки един от пунктовете на заявлението, като посочи фактическите и правни основания за отказа/съответно за предоставяне на част от поисканата информация. На 13.02.2024 г. ответникът се е произнесъл по изпратената му от съда преписка с (посоченото по-горе) Решение № Л-697 / 13.02.2024 г., като е предоставил достъп до поисканата със Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г., с изключение на информацията по т. 2, изр. 2 от заявлението като не е посочил сигнатурите на съдебните решения, постановени от съдебните инстанции и по този начин е формирал обжалвания мълчалив отказ.

Мълчаливият отказ е постановен в пряко противоречие с Решение № 383/30.01.2024 г., постановено по адм. д. № 1071/2023 г. на Административен съд - Пазарджик, тъй като съдът изрично е задължил ответника да се произнесе мотивирано по всеки един от пунктовете на заявлението. Ответникът изобщо не се е произнесъл по пункт т. 2, изр. 2 от заявлението, постановявайки оспорения мълчалив отказ. Затова същият е нищожен на основание разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК, която предвижда следното:

Чл. 177. (2) Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

Безспорно постановяването в случая на мълчалив отказ при изрично поставено задължение от съда за изрично мотивирано произнасяне представлява акт извършен "в противоречие с влязло в сила решение на съда", поради което отказът е нищожен.

Ирелевантни са възраженията на ответника, свързани със становището му, че законът не създава задължение за него да създава, събира и съхранява персонална информация по т. 2, изр. 2 от заявлението на жалбоподателя. След като ответникът е нарушил възложеното от съда задължение да се произнесе изрично и мотивирано е без значение евентуалната неоснователност на заявлението в частта му по т. 2, изр. 2.

Затова съдът следва да прогласи нищожността на мълчаливия отказ и отново да върне преписката на ответника за ново произнасяне, със задължителното указание да изпълни вече даденото му с Решение № 383/30.01.2024 г., постановено по адм. д. № 1071/2023 г. на Административен съд - Пазарджик указание за изрично произнасяне. Тоест след прогласяване нищожността на оспорения мълчалив отказ и получаване на преписката главният директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ следва в 14-дневен срок да се произнесе изрично и мотивирано по т. 2, изр. 2 от подаденото от жалбоподателя Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г. за достъп до обществена информация, като посочи фактическите и правни основания за отказа/съответно за предоставяне на поисканата информация в тази ѝ част, а именно, относно посочване за периода от 01.08.2019 г. до 25.09.2023 г. на сигнатурите на съдебните решения, постановени от съдебните инстанции (първа и втора), по които окончателно са потвърдени наказателни постановления (издадени от директора на АДФИ, с които персонално в качеството на публичен възложител на И. Й. - главен директор на ГДИН са наложени административни наказания - "глоби").

Предвид това, съдът

РЕШИ

Обявява нищожността на мълчалив отказ на главния директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ да се произнесе по т. 2, изр. 2 от подаденото от Сдружение „Синдикат на служителите на затворите в България“, ЕИК 175676826, Заявление вх. № ДОИ-60/25.09.2023 г. за достъп до обществена информация, като посочи за периода от 01.08.2019 г. до 25.09.2023 г. сигнатурите на съдебните решения, постановени от съдебните инстанции (първа и втора), по които окончателно са потвърдени наказателни постановления (издадени от директора на АДФИ, с които персонално в качеството на публичен

възложител на И. Й. - главен директор на ГДИН са наложени административни наказания - "глоби").

Изпраща преписката на главния директор на „Главна дирекция изпълнение на наказанията“ за ново произнасяне по т. 2, изр. 2 от подаденото от Сдружение „Синдикат на служителите на затворите в България“, ЕИК 175676826 Заявление вх. № ДОИ-60/25.092023 г. за достъп до обществена информация при спазване на дадените указания и срок в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: /П/